

Sándor Márai

L'última trobada

direcció **Abel Folk**

EMBERS de Christopher Hampton basat en la novel·la de Sándor Márai. Producció original a Londres d'Eric Abraham i Robert Haggia

Jordi **BRAU** Abel **FOLK** Anna **BARRACHINA**

UNA COPRODUCCIÓ DE

teatreroMEA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

DOSSIER DE PREMSA

L'última trobada és una de les millors novel·les d'un dels millors autors europeus del segle XX. Amb precisió quirúrgica fa la dissecció de l'ànima de dos personatges que han de trobar la força alliberadora de la veritat, per poder considerar que les seves vides ja estan completes. Parla sobretot de l'amistat i de la lleialtat, però també de l'amor i de la fidelitat, de la traïció, de la venjança i del perdó... en definitiva, parla de passions humanes. No deu ser casual que Márta situï l'acció d'aquesta novel·la en el context de les dues grans guerres europees, en les quals pobles amics van acabar matant-se els uns als altres.

És un text íntim i volem fer un espectacle íntim. Us volem convidar a entrar en la nostra cuina, volem mostrar-vos la nostra intimitat, no només com a personatges, sinó també com a artistes. Volem mostrar-vos el recorregut des del text literari fins a la representació teatral.

Hem tingut l'enorme privilegi de poder aglutinar al voltant d'aquest projecte un grup de professionals de primeríssim nivell, i us puc ben assegurar que no ha estat l'oferta econòmica el que els ha convençut. S'hi han abocat amb una generositat, una energia i un talent que no crec que els ho pugui agrair mai. A tots els que apareixen en aquest programa de mà mil milions de gràcies.

El meu objectiu és transmetre amb la nostra representació la mateixa profunda emoció que vaig sentir la primera vegada que vaig llegir aquesta magistral novel·la.

Abel Folk

Sinopsi

Un petit castell de caça a Hongria, al peu dels Carpats, on alguna vegada es van celebrar elegants vetllades en salons decorats a l'estil francès plens de música de Chopin, ha canviat radicalment d'aspecte.

L'esplendor d'abans ja no existeix, tot anuncia el final d'una època. Dos homes que de joves havien estat amics inseparables, es retroben després de 41 anys sense haver-se vist. Un d'ells ha passat molt de temps vivint a l'Extrem Orient, l'altre, en canvi, no s'ha mogut de la seva propietat. Però ambdós han viscut a l'espera d'aquest moment, doncs entre ells s'interposa un secret d'una singular força. Tot convergeix en un duel sense armes, tal vegada molt més cruel, amb un punt en comú: el record inesborrable d'una dona. La tensió augmenta, frase a frase, fins a fer-se gairebé insuportable, però la prosa continua, implacable, precisa, fidel reflex de l'obstinació dels protagonistes per furgar fins als recons més profunds de les seves ànimes, allí on es troben aquelles veritats que quan es descobreixen provoquen, alhora, un indefugible dolor i un incontenible impuls vital.

Resum en titulars

QUÈ L'última trobada

QUI Autor: Christopher Hampton

Basat en la novel·la de Sándor Márai

Versió i Direcció: Abel Folk

Amb: Abel Folk, Jordi Brau, Anna Barrachina

TITULARS

- L'última trobada, és una novel·la de Sándor Márai, un dels autors més importants del S.XX.
- L'obra reflexiona en profunditat de la vida i es parla de valors com l'amistat, l'honor, la fidelitat. També es qüestionen la passió i la soledat.
- És la història d'un adulteri. Però en realitat es tracta d'un tema delicat: un triangle amorós que involucra a tres amics. Márai s'introdueix en l'ànima del protagonista: el desconcert per la traïció i el dolor que aquesta produeix, són l'origen d'una llarga reflexió sobre les debilitats de l'ésser humà i les seves limitacions. El mestratge de l'autor per explorar el món afectiu dels personatges, eleva l'obra a un nivell sublim.
- La música és en aquesta obra una línia que separa al món en dues parts. En realitat, l'ús de la paraula "música" és una imatge que representa l'aspecte creatiu o artístic de l'ésser humà. Quan parla amb admiració dels qui estimen la música, es refereix a aquells esperits que vibren amb la bellesa i que són capaços d'eleva-se per damunt d'allò material. En oposició a aquests estan els militars.

L'ÚLTIMA TROBADA

De Christopher Hampton

Títol original *Embers*. Basada en la novel·la de Sándor Márai

Versió i direcció Abel Folk

Repartiment:

Jordi Brau   Konrad

Abel Folk   Henrik

amb la col·laboració especial de **Anna Barrachina**

Espai escènic i disseny de llums Paco Azorín

Vestuari Maria Araujo

Disseny de so Jordi Bonet

Caracterització Toni Santos

Ajudant de direcció Pep Planas

Producció executiva Gloria Casanova

Segon ajudant i regidoria Maria Folk

Perruqueria i maquillatge Marta del Rio

Responsable tècnic/ Tècnic de so Raimon Segura

Prensa Blanca de Carreras i Andreu Rami

Màrqueting i comunicació Publiespec

Reportatge fotogràfic Jordi Folk

“Producció original per encàrrec d’ **Eric Abraham** i **Robert Haggiag**, estrenada per primer cop al Duke of York’s Theatre el 15 de febrer de 2006”

Agraïments Pedro Chamizo i Eduardo Mendoza

Col·laboració (logos) Grau Luminotècnia, Ajuntament de Vallromanes, Teatre Nacional de Catalunya i Casa del llibre

És una producció de Teatre Romea i Faig Produccions

Primera representació al Teatre Romea el 25 d'octubre de 2014

Espectacle en català

*Producció original per encàrrec d'Enric Abraham i Robert Haggiag, estrenada per primer cop al Duke of York's Theatre el 15 de febrer de 2006”.

SÁNDOR MÁRAI i la seva obra

Periodista i escriptor hongarès, **Sándor Márai va** néixer a Kassa l'**11 de abril de 1900**. Està considerat com un dels grans escriptors en llengua hongaresa de tots els temps i una de les figures claus en la literatura europea d'entreguerres.

Després de començar la seva carrera escrivint en alemany, **Márai va** decidir utilitzar la seva llengua natal per desenvolupar la seva obra literària, en la que va destacar en la narrativa, en la poesia, la dramaturgia i la crònica periodística.

D'estil realista i descarnat, se'l va comparar amb **Mann i Zweig**, gaudint de gran èxit a tota Europa els anys 30. Després de la **Guerra Mundial**, en la que es va posicionar clarament en contra dels moviments feixistes, i degut a l'auge del comunisme a Hongria, amb un govern que el va considerar massa burgès, **Márai va** haver d'exiliar-se als Estats Units.

A banda de destacar obres com **L'última trobada** o **L'herència d'Eszter**, els seus diaris i memòries resulten indispensables per conèixer l'Hongria envaïda pels alemanys o soviètics, com a **Confessions d'un burgès**.

Sándor Márai es va suïcidar a San Diego el **22 de febrer de 1989**. Poc després va caure el mur de Berlin.

“L'última trobada” és la història d'una amistat i la recerca de la veritat, amb ingredients de traïció, amor i conspiració, que transcorre a Hongria entre el segle XIX i XX.

Henrik i Konrad es van conèixer als 10 anys a l'Acadèmia Militar, la seva amistat era seriosa i callada, els dos van saber des del primer moment que prevaldria, com

qualsevol sentiment important que dura tota la vida. Ja no temien res perquè no estaven sols.

Henrik pertanyia a una família adinerada, mentre que els pares de Konrad s'esforçaven per donar el millor al seu fill. I pels dos nois el més important era salvaguardar la seva amistat per damunt de tot.

En la seva relació hi havia tendresa, serietat, entrega, un afecte sense egoismes ni interessos. Vivien en un estat meravellós de la vida humana.

Durant 22 anys van compartir els millors anys de la seva adolescència, de la seva joventut i de la seva maduresa, fins que Konrad va fugir sense acomiadar-se.

Ara, 41 anys després, Konrad arriba a la ciutat i vol visitar Henrik. L'espera d'aquest retrobament durant dècades els ha mantingut amb vida.

Dos vells amics al final de la seva vida se'n recorden de moltes coses. Però Henrik només vol parlar de la veritat. Necessita aclarir la pregunta de la seva vida, perquè des de llavors viu entre el tot i el no res. "Hom es passa tota la vida preparant-se per a alguna cosa. Primer s'enfada. A continuació vol venjança. Després espera." Aquest llibre és una reflexió sobre el significat de l'amistat, la naturalesa humana i el sentit de la vida. Ple de sentiments i passions. On a través del monòleg d'un dels seus personatges, Henrik, ens permet conèixer els seus sentiments i els seus pensaments, explicant-nos records i revelant alguns fets, que ens mantenen amb la intriga fins al final.

Apareixen altres dos personatges clau en l'entramat d'aquesta història.

Nini, la dida de Henrik. Les seves vides han transcorregut paral·leles. Ho sabien tot l'un de l'altre. Més que una mare d'un fill o un marit de la seva dona, existeix alguna cosa diferent a tots aquests lligams. Han compartit vivint en la mateixa casa 75 anys. Ara ella té 91. La força d'aquesta dona omplia tota la casa. Ella sabia que Henrik patiria molt quan Konrad marxés.

Krisztina que és la dona d'Henrik, es van casar abans de desaparèixer Konrad. Durant aquell temps la seva amistat va continuar com abans.

Algunes frases del llibre:

"L'amistat és la relació més noble que pugui haver entre els éssers humans."

"El desig de ser diferents de qui som: no pot batre altre desig més dolorós al cor humà."

“Hem de conformar-nos amb el que som.”

“Hem de suportar el nostre caràcter i el nostre temperament, ja que les seves errades, egoismes i ànsies no els podran canviar ni les nostres experiències ni la nostra comprensió.”

“El que busca la veritat té que començar buscant dins seu.”

“L'amistat nascuda entre dues persones a la infància no la pot matar ni tan sols la mort, donat que el seu record roman en la consciència dels homes.”

La recerca de la veritat com força alliberadora, com suport ètic imprescindible per suportar el transcurs d'una vida, es troba en el centre d'aquesta novel·la magistral, que després de romandre a l'oblit durant més de cinquanta anys fou rescatada per la prestigiosa editorial italiana Adelphi i es va posicionar ràpidament en el primer lloc dels llibres més venuts d'Itàlia. La tremenda exactitud de la seva prosa, tot just temperada amb un vernís de refinada malenconia, unida a la vigència de les seves propostes morals, situa a Sándor Márai entre els grans escriptors europeus del segle XX.

ABEL FOLK

Nascut a La Farga de Bebiè, Montesquiu (Barcelona) el 28 d'agost de 1959.

En **TEATRE**, últimament ha participat com a actor en:

PEL DAVANT I PEL DARRERA, de Michael Frayn. Direcció de Alexander Herold.

HYSTERIA, de Terry Johnson, amb Wai Entertainment. Direcció de John Malkovich.

EL VENTALL DE LADY WINDERMERE, d'Oscar Wilde, al Teatre Nacional de Catalunya. Direcció de Josep Maria Mestres.

EX, de Pierre Palmade i Muriel Robin. Producció La Projectora. Direcció Abel Folk.

LA CASA DELS CORS TRENCATS, de Bernard Shaw, al Teatre Nacional de Catalunya. Direcció de Josep Maria Mestres.

UN MARIT IDEAL, de Oscar Wilde, amb FOCUS. Direcció Josep Maria Mestres.

AGOST, de Tracy Letts, al Teatre Nacional de Catalunya. Direcció Sergi Belbel.

DESCLASSIFICATS, de Pere Riera, amb FOCUS. Direcció Pere Riera.

ELS 39 ESGLAONS, d'Alfred Hitchcock, amb FAIG PRODUCCIONS. Direcció Abel Folk.

LA BÊTE, de David Hirson, al Teatre Nacional de Catalunya. Direcció Sergi Belbel.

En **TEATRE** participa com a **director** en:

MENTIDERS (The Lying Kind), d'Anthony Neilson.

PELS PÈLS (Shear Madness), de Paul Pörtner.

OSCAR, UNA MALETA, DOS MALETAS, TRES MALETAS (Oscar), de Claude Magnier

EX (Ils se sont aimés), de Pierre Palmade i Muriel Robin

ELS 39 ESGLAONS (The 39 steps), d'Alfred Hitchcock

Si, Primer Ministre (Yes, Prime Minister), d'Anthony Jay i Jonathan Lynn

En **TEATRE** ha produït:

PEL DAVANT I PEL DARRERA (Noises Off), de Michael Frayn.

20 ANYS I UNA NIT, amb Nina

MENTIDERS (The Lying Kind), d'Anthony Neilson.

PELS PÈLS (Shear Madness), de Paul Pörtner.

STALIN de Marc Dugain

EX (Ils se sont aimés), de Pierre Palmade i Muriel Robin

QUÈ, El Nou Musical, música de Manu Guix i lletra d'Àlex Mañas. Direcció Àngel Llàcer

ELS 39 ESGLAONS (The 39 steps), d'Alfred Hitchcock

LOSERS de Marta Buchaca

PEL·LÍCULES, últimament ha participat com a actor a:

ANIMALS FERITS, de Ventura Pons

53 DÍAS DE INVIERNO, de Judith Colell

GAL, de Miguel Courtois

EL CORONEL MACIÀ, de Josep Maria Forn

EL JUEGO DEL AHORCADO, de Manuel Gómez Pereira

XTREMS, d'Abel Folk i Joan Riedweg

MORIR EN TRES ACTES, de David Pujol

DESCLASSIFICATS, d' Abel Folk i Joan Riedweg

PEL·LÍCULES com a director

XTREMS, (co-direcció amb Joan Riedweg) per Televisió de Catalunya

DESCLASSIFICATS, (co-director amb Joan Riedweg) Tv-Movie per Televisió de Catalunya

Per a **TELEVISIÓ** ha interpretat en els darrers temps:

UNA NUEVA VIDA, sèrie TELE 5 produïda per TELE 5 i Ida y Vuelta Producciones.

DE MODA, sèrie FORTA produïda per SONY PICTURES i DIAGONAL TELEVISIÓ

LOS SIMULADORES, sèrie CUATRO produïda per SONY, NOTRO FILMS i CUATRO, dirigida per Salvador Calvo.

VENTDELPLÀ, sèrie TV3

ISABEL sèrie per a Televisió Española

Ha col·laborat en les següents **PRODUCCIONS INTERNACIONALS** en anglès o francès:

ALL TIED UP, pel·lícula de John Mark Robinson.

EL CID, sèrie anglesa amb Granada TV.

DELANTERO "ALL IN THE GAME", sèrie amb Shapperton Productions TV.

SHARPE'S GOLD, pel·lícula amb Sharpe's Productions TV.

PROGRAMA ESPECIAL PER EL CANAL "ARTE" AMB MOTIU INAUGURACIÓ LICEU.

THE DANCER UPSTAIRS (PASOS DE BAILE), pel·lícula de John Malkovich.

FACE OF TERROR, pel·lícula de Bryan Goeres

ART HEIST, pel·lícula de Bryan Goeres

CRUSADER, pel·lícula de Bryan Goeres

MAI NO TINGUEU UNA HISTORIA D'AMOR A LA CUINA, mini-sèrie de Giorgio Capitani y Fabio Jephcott

THE DEAL, pel·lícula de Bryan Goeres

THE CHEETAH GIRLS 2: WHEN IN SPAIN, pel·lícula de Kenny Ortega i Oz Scott per Disney

SAVAGE GRACE, pel·lícula de Tom Kalin

VICKY CRISTINA BARCELONA, pel·lícula de Woody Allen

SIGN FOR DARFUR, pel·lícula de Johan Kramer

Documental de la Barcelona Cultural per a CANAL + França

PREMIS

- Premis de la Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya. Millor Actor de Cinema. Any 1993
- Premis Butaca. Millor Interpretació Masculina. Any 1997
- Premis Teatre Bcn. Millor Interpretació Masculina. Any 2003
- Festival Ibérico de Cine. Millor Interpretació Masculina. Any 2003
- Festival de Cine de Aranjuez. Millor Interpretació Masculina. Any 2003
- Festival de Cine de Aranjuez. Premi Fundación Aisge a la Millor Interpretació Masculina. Any 2003

Jordi Brau

Jordi Brau és director i actor de doblatge nascut a Barcelona.

Llicenciat en Art Dramàtic en les especialitats d'Interpretació i Expressió Corporal del Institut del Teatre de Barcelona. Ha estudiat piano i llenguatge musical a l'Escola de Música Sant Gervasi i actualment amb Pavel Amilcar de Divina Mysteria.

Aquest any ha actuat al Palau de la Música de Barcelona i al Teatre de la Faràndula de Sabadell en el concert ELS INVISIBLES DEL CINEMA sota la direcció de Rubèn Gimeno amb l'Orquestra Simfònica del Vallès.

Col·labora amb Espai Grup Barcelona sota la direcció del Dr. Raúl Vaimbelg, ensenyant tècniques per a parlar en públic.

En els seus inicis va treballar en teatre amb directors com Josep Muntanyés, Guillem Jordi Graells, Jordi Mesalles, Iago Pericot i Josep Maria Mestres.

En televisió ha treballat amb realitzadors com Mercè Vilaret, Orestes Lara, Josep Montanyés, Antoni Chic i Joan Bas i en cinema amb Xavier Benlloch, Ventura Pons i Abel Folk.

Dedicat al doblatge des de 1983 dobla en català i castellà a actors com Sean Penn, Nicolas Cage, Kenneth Branagh, Dennis Quaid, Robin Williams, Tom Cruise, Daniel Day-Lewis i Tom Hanks, entre altres. Ha doblat 10 papers guanyadors del premi Oscar: Tom Hanks en "Philadelphia" i "Forrest Gump", Daniel Day-Lewis en "Mi pie izquierdo", "Pozos de ambición" i "Lincoln", Sean Penn en "Mystic River", Roberto Benigni en "La vida es bella", Robin Williams en "El indomable Will Hunting", Philip Seymour Hoffman en "Capote" i Colin Firth en "El discurso del rey". Ha doblat en

francés a Javier Bardem a “Vicky Cristina Barcelona” i Marc Barbe a “La Vie en Rose” i en anglés “Delta Airlines”.

És premi de la APEI (Asociación Española de Informadores de Prensa Radio y Televisión) pels seus treballs com a actor de doblatge. Fundador i director artístic amb els actors Oscar Barberan i Luis Posada del estudis de gravació Polford Dolby Atmos de Barcelona.

Al llarg de la seva carrera ha doblat més de 600 pel·lícules i anuncis de televisió.

Anna Barrachina

Anna Barrachina (Sitges, Barcelona, 20 de febrero de 1968) és una actriu de teatre, televisió i cinema, coneguda especialment per les seves interpretacions a ***Cegada de amor***, de La Cubana; ***Ventdelplà*** (TV3) i ***Amar es para siempre*** (Antena 3).

Als 18 anys va entrar a formar part de la companyia de teatre La Cubana, on va romandre des de 1987 fins 1998. Durant aquests anys, destaca la seva actuació a l'obra *Cegada de amor* amb el paper principal d'Estrellita Verdiales, on a més d'actuar, també va haver de cantar cançons com *Mancheguita*, *El mundo es maravilloso*, *Clic clac Rock*, *Nazareno*, *La saeta de la luz*, *Veo veo veo*, *Ni veritat ni mentida*, *Un verano en la ciudad*, *Adéu, adéu Barcelona*.

Anna Barrachina va interpretar a Nuri Soler, un dels principals personatges de la sèrie *Ventdelplà*, emesa a TV3. En la temporada 2007-2008 fou nombrada Ambaixadora de Xató.

Un dels seus papers més recents ha estat el de Belén Aguado, la mestressa de l'hostal La Estrella en *Amar es para siempre* (continuació de *Amar en tiempos revueltos*) com a personatge principal a la primera temporada i part de la segona on continua esporàdicament amb el paper.